Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi extinsă)

10 aprilie 2019*

„Dumping – Importuri de tuburi și țevi din fontă ductilă originare din India – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/388 – Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [înlocuit de Regulamentul (UE) 2016/1036] – Marjă de dumping – Stabilirea prețului de export – Asociere între exportator și importator – Preț de export fiabil – Construirea prețului de export – Marjă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte cheltuieli generale – Marjă rezonabilă pentru profit – Prejudiciu cauzat industriei din Uniune – Calcularea subcotării prețului și a marjei prejudiciului – Legătură de cauzalitate – Acces la datele confidențiale ale anchetei antidumping – Dreptul la apărare”

În cauza T-301/16,

Jindal Saw Ltd, cu sediul în New Delhi (India),

Jindal Saw Italia SpA, cu sediul în Trieste (Italia),

reprezentate de R. Antonini și de E. Monard, avocați,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de J.-F. Brakeland și de G. Luengo, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Saint-Gobain Pam, cu sediul în Pont-à-Mousson (Franța), reprezentată de O. Prost, de A. Coelho Dias și de C. Bouvarel, avocați,

intervenientă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/388 al Comisiei din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India (JO 2016, L 73, p. 53) în măsura în care acest regulament le privește pe reclamante,

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă),

compus din doamna I. Pelikánová, președinte, și domnii V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen (raportor) și U. Öberg, judecători,

* Limba de procedură: engleza.

grefier: domnul P. Cullen, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 3 iulie 2018,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul litigiului

1 Reclamantele, Jindal Saw Ltd, o societate privată de drept indian, și Jindal Saw Italia SpA, societate italiană care aparține Jindal Saw, își desfășoară activitatea în domeniul producției și al vânzării, printre altele, de tuburi și țevi din fontă ductilă pentru piața indiană și pentru export. În perioada relevantă în speță au fost implicate în comercializarea produselor societății Jindal Saw în Uniunea Europeană trei societăți afiliate, și anume, pe lângă Jindal Saw Italia, Jindal Saw España SL și Jindal Saw Pipeline Solutions, UK (denumită și „Jindal Saw UK") (denumite în continuare, împreună, „entitățile de vânzări ale Jindal Saw").

2 La 10 noiembrie 2014, Saint-Gobain Pam, Saint-Gobain Pam Deutschland GmbH și Saint-Gobain Pam España SA, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2009, L 343, p. 51), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2014 (JO 2014, L 18, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul de bază") [înlocuit de Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21)], au introdus o plângere la Comisia Europeană, în temeiul articolului 5 din Regulamentul nr. 1225/2009, pentru ca aceasta să inițieze o anchetă antidumping privind importurile de tuburi și țevi din fontă ductilă originare din India.

3 Prin avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 20 decembrie 2014 (JO 2014, C 461, p. 35), Comisia a deschis o procedură antidumping privind importurile în discuție (denumită în continuare „procedura antidumping").

4 În paralel, la 26 ianuarie 2015, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 188, p. 93), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 37/2014 (denumit în continuare „regulamentul de bază antisubvenție") [înlocuit de Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 55)], Saint-Gobain Pam, Saint-Gobain Pam Deutschland și Saint-Gobain Pam España au introdus o plângere la Comisie, în temeiul articolului 10 din regulamentul de bază, pentru ca aceasta să inițieze o anchetă antisubvenție privind de asemenea importurile în discuție.

5 Prin avizul publicat în Jurnalul Oficial la 11 martie 2015 (JO 2015, C 83, p. 4), Comisia a deschis o procedură antisubvenție privind importurile în discuție (denumită în continuare „procedura antisubvenție").

6 La 24 iunie 2015, Jindal Saw a prezentat Comisiei observațiile sale cu privire la anumite aspecte ale analizei dumpingului, ale prejudiciului cauzat industriei din Uniune și ale interesului Uniunii. Aceste observații acopereau în același timp procedura antidumping și procedura antisubvenție.

7 La 18 septembrie 2015, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1559 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India (JO 2015, L 244, p. 25, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”). Produsul în cauză era definit în acest regulament ca fiind tuburile și țevile din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de „fontă cu grafit sferoidal”) originare din India.

8 La 23 octombrie 2015, Jindal Saw și-a prezentat observațiile cu privire la informările provizorii în procedura antidumping, solicitând în același timp organizarea unei audieri de către Comisie.

9 La 20 noiembrie 2015 a fost organizată o reuniune. La 24 noiembrie 2015, Jindal Saw a trimis Comisiei o scrisoare prin care confirma anumite elemente abordate cu ocazia acestei reuniuni, în special cele privind definiția produsului în cauză și calculul subcotării prețului, iar la 27 noiembrie 2015 a transmis Comisiei observațiile sale în urma reuniunii menționate în cadrul procedurii antidumping. La 9 decembrie 2015, aceasta a comunicat Comisiei unele observații în cadrul procedurii antidumping și în cadrul procedurii antisubvenție, în special în ceea ce privește, în primul rând, caracterul de subvenție al taxei la export pe minereul de fier, în al doilea rând, prejudiciul, în al treilea rând, răspunsurile la chestionarele completate de utilizatorii produsului în cauză și, în al patrulea rând, excluderea din definiția produsului în cauză a tuburilor care nu sunt căptușite nici la interior, nici la exterior.

10 La 22 decembrie 2015, Comisia a informat societatea Jindal Saw cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe baza cărora se preconiza instituirea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor produsului menționat (denumită în continuare „informarea finală”), precum și cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se preconiza instituirea unei taxe compensatorii definitive asupra acelorași importuri. Înainte de a transmite observațiile sale, prin scrisoarea din 12 ianuarie 2016, Jindal Saw a solicitat informații suplimentare cu privire la patru aspecte specifice.

11 La 20 ianuarie 2016, Jindal Saw și-a prezentat comentariile cu privire la informarea finală în cadrul procedurii antidumping și în cadrul procedurii antisubvenție.

12 La 26 ianuarie 2016, Comisia a trimis societății Jindal Saw o comunicare de informare finală suplimentară privind corecturile efectuate în privința anumitor elemente care intervin în calculul marjei de dumping în cadrul procedurii antidumping. Termenul limită pentru prezentarea de comentarii a fost stabilit la 28 ianuarie 2016.

13 La 28 ianuarie 2016, Jindal Saw a asistat la o reuniune organizată de Comisie. Această reuniune a avut ca obiect, printre altele, concluziile privind subvenția pe care ar reprezenta-o taxa la export pe minereul de fier și regimul de dublă taxare a transportului feroviar de marfă privind minereul de fier, calculele referitoare la ansamblul măsurilor de subvenție, prejudiciul cauzat industriei din Uniune și dumpingul. În aceeași zi, Comisia a adresat societății Jindal Saw o scrisoare prin care o informa cu privire la anumite corecturi efectuate în privința calculelor indicatorilor de prejudiciu cauzat industriei din Uniune în cadrul procedurii antidumping și în cadrul procedurii antisubvenție. Termenul limită pentru prezentarea de comentarii a fost stabilit la 1 februarie 2016.

14 La 1 februarie 2016, Jindal Saw a adresat Comisiei două scrisori în care își expunea comentariile referitoare, pe de o parte, la corecturile efectuate în privința anumitor indicatori de prejudiciu cauzat industriei din Uniune și, pe de altă parte, la reuniunea din 28 ianuarie 2016. Aceste scrisori conțineau de asemenea diverse cereri de informații.

15 La finalul procedurii antidumping și al procedurii antisubvenție, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/388 din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India (JO 2016, L 73, p. 53, denumit în continuare „regulamentul atacat”) și,

respectiv, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/387 din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India (JO 2016, L 73, p. 1), care face obiectul unei acțiuni în anulare în cauza Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia (T-300/16).

16 În regulamentul atacat, produsul în cauză a fost definit cu titlu definitiv ca fiind „tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) […], excluzând țevile din fontă ductilă necăptușite la interior și la exterior […], originare din India, încadrate în prezent la codurile NC ex 7303 00 10 și ex 7303 00 90” (denumit în continuare „produsul în cauză”).

Procedura și concluziile părților

17 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 13 iunie 2016, reclamantele au introdus prezenta acțiune. Memoriul în apărare, memoriul în replică și duplica au fost depuse la 27 septembrie 2016, respectiv la 21 noiembrie 2016 și la 26 ianuarie 2017.

18 În urma modificării compunerii camerelor Tribunalului, cauza a fost reatribuită unui alt judecător raportor din cadrul Camerei întâi.

19 La 11 și la 21 noiembrie 2016 și la 14 februarie 2017 au fost depuse de către reclamante cereri de confidențialitate cu privire la anumite informații conținute în cererea introductivă, în memoriul în replică și în duplică.

20 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 18 octombrie 2016, Saint-Gobain Pam a formulat o cerere de intervenție în prezenta cauză în susținerea concluziilor Comisiei. Prin Ordonanța din 19 ianuarie 2017, președintele Camerei întâi a Tribunalului a admis această intervenție.

21 La 6 martie 2017, intervenienta a depus la grefa Tribunalului un memoriu în intervenție. Comisia și reclamantele au depus observații cu privire la acest memoriu la 24 martie și la 19 aprilie 2017.

22 La 20 iulie 2017, Tribunalul a dispus prezentarea de către Comisie, în temeiul articolului 91 litera (b) din Regulamentul de procedură al Tribunalului și sub rezerva aplicării articolului 103 alineatul (1) din acest regulament, a datelor confidențiale necesare pentru verificarea veridicității anumitor explicații furnizate în memoriul în apărare în ceea ce privește implicațiile erorii materiale menționate în considerentul (72) al regulamentului atacat (denumită în continuare „eroarea materială”).

23 La 10 august 2017, Comisia a prezentat, în formă digitală, datele vizate prin activitatea de cercetare judecătorească dispusă de Tribunal.

24 Prin decizia notificată părților la 14 septembrie 2017, avocații care reprezintă reclamantele au fost invitați, în cadrul unei măsuri de organizare a procedurii, să consulte, în anumite condiții, datele menționate în incintele grefei Tribunalului. Această consultare a avut loc la 26 și 27 septembrie 2017.

25 La 18 octombrie 2017, reclamantele au prezentat observații în urma consultării de către avocații lor a datelor în cauză (denumite în continuare „observațiile din 18 octombrie 2017”). La aceeași dată, acestea au depus o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate față de intervenientă în ceea ce privește unele dintre datele menționate.

26 La 14 noiembrie 2017, Comisia a depus o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate față de intervenientă în ceea ce privește unele dintre datele care figurează în observațiile din 18 octombrie 2017.

27 La 22 noiembrie 2017, Comisia a prezentat observații cu privire la observațiile din 18 octombrie 2017.

28 La 15 decembrie 2017, intervenienta a prezentat observații cu privire la observațiile din 18 octombrie 2017 și la observațiile Comisiei.

29 La 27 aprilie 2018, Tribunalul a invitat părțile principale să răspundă, în cadrul unor măsuri de organizare a procedurii, la mai multe întrebări și să prezinte anumite documente. Părțile au dat curs acestei solicitări în termenele stabilite. Ele au avut ocazia de a-și prezenta observațiile cu privire la răspunsurile lor, ceea ce s-a întâmplat de asemenea în termenele stabilite.

30 La 25 iunie 2018, ca urmare a răspunsurilor Comisiei, Tribunalul a invitat-o, în cadrul unei noi măsuri de organizare a procedurii, să prezinte un calcul corectat al marjei de dumping, având în vedere o eroare pe care aceasta o admitea.

31 Reclamantele solicită Tribunalului:

– anularea regulamentului atacat în măsura în care le privește;

– obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

32 Comisia, susținută de intervenientă, solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca nefondată;

– obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

33 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 3 iulie 2018.

În drept

Cu privire la admisibilitatea observațiilor din 18 octombrie 2017

34 Observațiile din 18 octombrie 2017 au fost depuse de reclamante în contextul prezentat în continuare.

35 În faza finală a procedurii administrative, Comisia a informat părțile interesate cu privire la existența erorii materiale. Această eroare, referitoare la anumiți indicatori de prejudiciu cauzat industriei din Uniune, consta în luarea în considerare a anumitor vânzări la export ale industriei din Uniune ca vânzări efectuate în Uniune. În consecință, Comisia a corectat datele referitoare la vânzările în Uniune ale industriei din Uniune și a revizuit datele referitoare la alți indicatori care fuseseră afectați, prin repercutare, de eroarea materială.

36 În cererea introductivă, reclamantele au susținut că Comisia nu a efectuat toate revizuirile pe care le presupunea îndreptarea erorii materiale.

37 În memoriul în apărare, Comisia a arătat în mod detaliat că eroarea materială s-a produs cu ocazia transcrierii anumitor cifre dintr-o foaie de calcul informatizată întocmită cu ajutorul unui program de calcul tabelar, anexată la răspunsurile la chestionarul unui producător din Uniune, într-o foaie de calcul informatizată specifică și că această eroare nu a avut efect asupra altor indicatori decât cei care fuseseră corectați, întrucât ceilalți indicatori au fost stabiliți în foi de calcul informatizate distincte.

38 Potrivit Comisiei, singurii indicatori de prejudiciu care fuseseră afectați și care au fost revizuiți erau cei pentru care fuseseră create legături automate, în formulele de calcul integrate în această foaie de calcul specifică, cu datele care au făcut obiectul erorii materiale.

39 Comisia a propus să se pună la dispoziția Tribunalului datele în cauză, care sunt confidențiale în sensul articolului 19 din regulamentul de bază, sub rezerva aplicării articolului 103 din Regulamentul de procedură, pentru a se permite reclamantelor să verifice temeinicia explicațiilor prezentate la punctele 37 și 38 de mai sus.

40 Ca urmare a activității de cercetare judecătorească dispuse de Tribunal, Comisia a depus la grefa Tribunalului un stick USB conținând datele a căror prezentare a fost urmărită. Prin decizia notificată la 14 septembrie 2017 coroborată cu activitatea de cercetare judecătorească menționată, avocații care reprezentau reclamantele au fost invitați, sub rezerva semnării unui angajament de confidențialitate, să consulte documentele aflate pe acest stick USB în incintele grefei Tribunalului, exclusiv pentru a putea verifica veridicitatea anumitor explicații furnizate în memoriul în apărare în ceea ce privește implicațiile erorii materiale.

41 În observațiile din 18 octombrie 2017, depuse în urma acestor consultări, reclamantele nu contestă veridicitatea explicațiilor menționate, dar pretind că au descoperit în documentele menționate cinci noi erori, care ar întări unele dintre criticile lor.

42 Cu titlu principal, Comisia susține că observațiile din 18 octombrie 2017 sunt inadmisibile întrucât se referă la aspecte străine de obiectul activității de cercetare judecătorească și de cel al măsurii de organizare a procedurii adoptate de Tribunal. Cu titlu subsidiar, aceasta susține că rectificarea erorilor identificate de reclamante nu ar fi schimbat analiza pe care a efectuat-o în cadrul regulamentului atacat.

43 Intervenienta, de la care provin majoritatea datelor confidențiale în discuție, susține în esență că regulamentul de bază nu autorizează divulgarea datelor confidențiale transmise de o întreprindere instituțiilor Uniunii în cadrul unei proceduri antidumping fără autorizarea acestei întreprinderi. În subsidiar, intervenienta solicită să i se acorde un acces mai complet decât cel care i-a fost deja acordat la datele în cauză.

44 Este necesar să se constate, mai întâi, că cele cinci erori menționate de reclamante în observațiile din 18 octombrie 2017 nu au legătură cu eroarea materială aflată la originea activității de cercetare judecătorească și a măsurii de organizare a procedurii luate de Tribunal și, prin urmare, cu obiectul acestor măsuri.

45 În continuare, trebuie amintit că regulamentul de bază reglementează în detaliu accesul părților interesate la datele colectate în cadrul unei anchete antidumping. Acesta prevede un sistem complet de garanții procedurale care urmărește, pe de o parte, să permită părților interesate să își apere în mod util interesele și, pe de altă parte, să protejeze, atunci când este necesar, confidențialitatea informațiilor utilizate în cursul anchetei respective și conține norme care permit concilierea acestor două cerințe (a se vedea prin analogie Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 96).

46 În această privință, articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază enunță principiul potrivit căruia orice informație de natură confidențială este tratată ca atare de către autorități, întrucât această natură este justificată prin motive întemeiate. Alineatul (5) al acestui articol interzice printre altele Comisiei să divulge informații primite în temeiul regulamentului menționat pentru care persoana care le-a furnizat a cerut aplicarea tratamentului de confidențialitate fără autorizația expresă a acesteia și, în lipsa unei excepții expres prevăzute, să divulge, printre altele, documentele interne elaborate de autoritățile Uniunii.

47 Regulamentul de bază conține de asemenea un anumit număr de dispoziții care permit concilierea cerințelor privind dreptul părților interesate de a-și apăra în mod util interesele cu cele privind necesitatea de a proteja informațiile confidențiale. Pe de o parte, accesul părților interesate la informațiile disponibile în temeiul articolului 6 alineatul (7) și al articolului 20 din regulamentul de

bază este limitat de caracterul confidențial al acestor informații. Pe de altă parte, articolul 19 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază prevede un anumit număr de condiții pentru respectarea confidențialității informațiilor pentru a proteja drepturile menționate ale părților interesate.

48 În prezenta cauză, documentele pe care avocații reclamantelor au fost autorizați să le consulte conțin exclusiv date comerciale privind două dintre cele trei societăți care constituie, în speță, industria din Uniune. Este vorba despre date de natură confidențială în sensul articolului 19 din regulamentul de bază, fapt necontestat de părți.

49 Prin urmare, este vorba despre documente a căror divulgare nu putea fi cerută de reclamante în temeiul regulamentului de bază. Accesul la documentele respective a fost acordat numai avocaților acestora și numai pentru a se permite verificarea implicațiilor erorii materiale săvârșite de Comisie, în cadrul unei decizii a Tribunalului care circumscrie strict acest acces, pentru a se asigura respectarea dreptului la apărare al reclamantelor, după cum rezultă din activitatea de cercetare judecătorească și din măsura de organizare a procedurii adoptate de Tribunal.

50 Astfel, pe de o parte, activitatea de cercetare judecătorească dispusă de Tribunal era formulată în mod precis. Comisia nu trebuia să prezinte decât datele care erau strict necesare pentru verificarea veridicității anumitor explicații furnizate în memoriul în apărare în ceea ce privește implicațiile erorii materiale.

51 Pe de altă parte, decizia notificată părților la 14 septembrie 2017 prevedea, în cadrul unei măsuri de organizare a procedurii, un acces la datele în discuție numai pentru a se asigura respectarea dreptului la apărare al reclamantelor în cadrul prezentei proceduri în ceea ce privește explicațiile menționate, iar nu pentru a se asigura o informare a reclamantelor care excede garanțiile prevăzute de regulamentul de bază în favoarea părților interesate și care ar fi contrară respectării confidențialității datelor respective. De altfel, trebuie subliniat că, în cadrul procedurii administrative, drepturile reclamantelor au fost garantate prin articolul 6 alineatul (7) și prin articolele 19 și 20 din regulamentul de bază.

52 Rezultă din ceea ce precedă că prezenta cauză nu poate fi asimilată unei situații în care Tribunalul ar fi decis, în temeiul articolului 103 alineatul (3) din Regulamentul de procedură și la capătul examinării comparative prevăzute la alineatul (2) al acestui articol, să aducă la cunoștința unei părți principale, cu titlu general, informațiile sau înscrisurile ori mijloacele materiale de probă confidențiale depuse de cealaltă parte principală. Astfel, în speță, Tribunalul a acordat avocaților reclamantelor un acces specific la foile de calcul informatizate utilizate de Comisie pentru stabilirea indicatorilor în litigiu cu singurul scop de a le permite să verifice veridicitatea anumitor explicații furnizate în memoriul în apărare în ceea ce privește implicațiile erorii materiale, în special în ceea ce privește legăturile create în aceste foi de calcul. În consecință, reclamantele nu pot invoca faptul că au avut un acces general la informații noi a căror cunoaștere le-ar permite să susțină motive sau critici noi care trebuie să fie considerate admisibile în temeiul articolului 84 din Regulamentul de procedură.

53 În această privință, trebuie să se observe de asemenea că reclamantele înseși nu au solicitat Tribunalului să le permită accesul la documentele în discuție astfel încât să dispună de acestea de o manieră generală. Dimpotrivă, în memoriul în replică, reclamantele au solicitat în mod explicit ca acest acces să le fie acordat cu singurul scop de a verifica veridicitatea anumitor explicații furnizate în memoriul în apărare în ceea ce privește implicațiile erorii materiale.

54 Pe baza tuturor acestor considerații, se impune înlăturarea observațiilor din 18 octombrie 2017 ca fiind inadmisibile.

55 Prin urmare, nu este necesară pronunțarea asupra cererii subsidiare a intervenientei de obținere a unui acces mai complet la datele în cauză.

Cu privire la fond

56 În susținerea acțiunii, reclamantele prezintă în esență patru motive întemeiate pe diverse încălcări ale regulamentului de bază, și anume:

– primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatele (8) și (9) și, pe cale de consecință, a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază;

– al doilea, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) și, pe cale de consecință, a articolului 3 alineatul (6) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază;

– al treilea, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3) și (5)-(8), a articolului 4 alineatul (1) și a articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază;

– al patrulea, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatele (4) și (5) din regulamentul de bază și a dreptului la apărare.

57 Trebuie să se examineze în primul rând al patrulea motiv.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatele (4) și (5) din regulamentul de bază și a dreptului la apărare

58 Al patrulea motiv cuprinde în esență două aspecte.

59 Prin intermediul primului aspect, reclamantele susțin că Comisia a încălcat articolul 20 alineatul (4) din regulamentul de bază și dreptul societății Jindal Saw de a fi ascultată prin faptul că nu a transmis acesteia din urmă un anumit număr de elemente pe care aceasta i le solicitase în două scrisori din 1 februarie 2016.

60 Întemeindu-se pe jurisprudență, reclamantele subliniază că, atunci când instituțiile Uniunii se bucură de o largă putere de apreciere, respectarea drepturilor garantate de ordinea juridică a Uniunii este cu atât mai importantă și că printre aceste drepturi figurează și cel de a fi ascultat în mod util. Or, nu ar putea fi total exclus ca, în cazul în care Jindal Saw ar fi avut posibilitatea de a prezenta observații cu privire la informațiile pe care le solicitase în ceea ce privește indicatorii de prejudiciu afectați de eroarea materială și la costurile industriei din Uniune, inclusiv costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte cheltuieli generale (denumite în continuare „costurile VAG”) ale entităților de vânzări ale grupului Saint-Gobain Pam, procedura administrativă să fi putut avea rezultat diferit și mai favorabil pentru aceasta, din moment ce, anterior, Comisia și-ar fi revizuit deja punctul de vedere în urma observațiilor care i-au fost transmise de părțile interesate.

61 Prin intermediul celui de al doilea aspect, reclamantele susțin că Comisia ar fi încălcat articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază și dreptul Jindal Saw de a fi ascultată prin faptul că nu i-a acordat acesteia suficient timp pentru a-și prezenta observațiile în urma comunicării indicatorilor de prejudiciu modificați. În această privință, reclamantele susțin că nu poate fi total exclus ca, în cazul în care ar fi avut la dispoziție un termen conform cu prevederile dispoziției menționate în urma comunicării indicatorilor de prejudiciu modificați, Jindal Saw să fi putut prezenta observații mai dezvoltate, susceptibile să determine Comisia să își modifice punctul de vedere.

62 Comisia, susținută de intervenientă, contestă temeinicia acestui motiv.

63 Cu titlu introductiv, trebuie arătat, în primul rând, că, atunci când părțile interesate cu privire la o anchetă antidumping, în special producătorii-exportatorii în cauză, doresc să aibă acces la informații privind faptele și considerațiile susceptibile să constituie baza unor măsuri antidumping în vederea apărării intereselor lor, Comisia este obligată să respecte anumite principii și garanții procedurale.

64 În această privință, este necesar să se considere că, pe de o parte, articolul 20 din regulamentul de bază stabilește anumite modalități în ceea ce privește exercitarea dreptului părților în cauză de a fi ascultate, care constituie un drept fundamental recunoscut de ordinea juridică a Uniunii. Acest articol prevede la alineatul (2) dreptul de a fi informat cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande impunerea de măsuri antidumping definitive. În plus, articolul menționat dispune la alineatul (4) că, atunci când Comisia intenționează să adopte o decizie pe baza unor fapte și a unor considerații diferite de cele comunicate anterior, trebuie să le comunice cât mai curând posibil, iar la alineatul (5), că părțile în cauză trebuie să dispună, în principiu, de un termen minim de 10 zile pentru a-și prezenta observațiile, acest termen putând fi mai scurt atunci când este vorba despre o informare finală suplimentară.

65 Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudențe constante, cerințele care decurg din respectarea dreptului la apărare se impun nu numai în cadrul procedurilor susceptibile să conducă la aplicarea unor sancțiuni, ci și în cazul procedurilor de anchetă care precedă adoptarea regulamentelor antidumping, care pot afecta întreprinderile în cauză în mod direct și individual și le pot produce consecințe nefavorabile. În special, în cadrul comunicării informațiilor către întreprinderile interesate în cursul procedurii de anchetă, respectarea dreptului lor la apărare presupune că acestor întreprinderi trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul acestei proceduri, să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinenței faptelor și a circumstanțelor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (a se vedea Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 76 și jurisprudența citată).

66 Deși, desigur, respectarea dreptului la apărare are o importanță fundamentală în procedurile de anchetă antidumping (a se vedea Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 77 și jurisprudența citată), existența unei neregularități în ceea ce privește respectarea acestui drept nu poate conduce la anularea unui regulament prin care se instituie o taxă antidumping decât în măsura în care există posibilitatea ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit, afectând astfel în mod concret dreptul la apărare al părții în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 octombrie 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punctul 107).

67 Cu toate acestea, trebuie amintit că nu i se poate impune acestei părți să demonstreze că decizia Comisiei ar fi fost diferită, ci doar că o astfel de ipoteză nu este complet exclusă, din moment ce partea menționată și-ar fi putut realiza mai bine apărarea în lipsa neregularității procedurale denunțate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 78 și jurisprudența citată).

68 În schimb, părții în cauză îi revine sarcina de a stabili concret în ce mod ar fi putut să își asigure mai bine apărarea în absența neregularității procedurale menționate, fără a se putea limita să invoce imposibilitatea de a furniza observații cu privire la situații ipotetice (a se vedea Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 145 și jurisprudența citată).

69 În al doilea rând, este necesar să se arate că, în speță, în informarea finală, Comisia a comunicat părților interesate toate faptele și considerațiile pe care le considera esențiale și pe baza cărora intenționa să instituie o taxă antidumping definitivă, inclusiv cifrele privind indicatorii de prejudiciu și analiza tendințelor pe care le-ar fi demonstrat acești indicatori. Concret, pe de o parte, Comisia a arătat

că vânzările industriei din Uniune s-au diminuat cu mai mult de 6 % și că această industrie a pierdut aproximativ 2,5 % din cotele de piață pe o piață în declin. Pe de altă parte, tot în ceea ce privește industria respectivă, aceasta a indicat că o rentabilitate considerată scăzută combinată cu o scădere a vânzărilor și a cotelor de piață în Uniune a plasat-o într-o situație economică și financiară dificilă și a concluzionat, pe baza unei analize globale a tuturor indicatorilor de prejudiciu pe care i-a apreciat pertinenți și a existenței acestei situații economice și financiare considerate dificile, că industria menționată a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 din regulamentul de bază.

70 Prima critică se referă la o încălcare, pe de o parte, a articolului 20 alineatul (4) din regulamentul de bază, care trebuie să fie interpretat în lumina alineatului (2) al aceluiași articol, și, pe de altă parte, a dreptului la apărare din cauza necomunicării informațiilor solicitate în cele două scrisori ale Jindal Saw din 1 februarie 2016 privind, în primul rând, comunicarea indicatorilor de prejudiciu modificați ca urmare a descoperirii erorii materiale și, în al doilea rând, diverse costuri ale industriei din Uniune.

71 În ceea ce privește, în primul rând, necomunicarea informațiilor solicitate de Jindal Saw privind corecturile efectuate în privința indicatorilor de prejudiciu ai Uniunii, trebuie să se observe că, mai întâi, în comunicarea sa scrisă din 28 ianuarie 2016, prin care Jindal Saw este informată cu privire la anumite corecturi efectuate în privința indicatorilor de prejudiciu cauzat industriei Uniunii, Comisia a menționat în mod expres ce indicatori făcuseră obiectul unor modificări ca urmare a descoperirii erorii materiale, și anume cei referitori, în primul rând, la consumul global în Uniune, în al doilea rând, la cota de piață a producătorilor-exportatori, în al treilea rând, la cota de piață a industriei amintite și, în al patrulea rând, la prețul de vânzare din această industrie. În continuare, o anexă la această comunicare scrisă relua cifrele în cauză, prezentate sub formă de intervale, precum în informarea finală. În sfârșit, Comisia a arătat în mod expres în comunicarea scrisă menționată că aceste modificări nu au condus nici la o schimbare a concluziilor privind tendințele, nici la o schimbare a concluziilor finale care fuseseră comunicate anterior părților interesate.

72 Din aceste constatări rezultă că modificările aduse de Comisie în urma îndreptării erorii materiale nu constituiau, în sine, fapte și considerații esențiale în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, întrucât aceste modificări nu aduceau nicio schimbare în tendințele pe care era întemeiată evaluarea prejudiciului. În consecință, Comisia nu era obligată prin regulamentul de bază, în special prin articolul 20 alineatul (4) din regulamentul menționat, să informeze Jindal Saw cu privire la modificările amintite și nici nu era, *a fortiori*, constrânsă să dea curs cererii acesteia din urmă de obținere a unor informații suplimentare cu privire la acest subiect. Prin urmare, aceasta nu a încălcat articolul 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază.

73 În ceea ce privește, pe de altă parte, invocarea unei încălcări a dreptului de a fi ascultat, trebuie să se considere că, prin comunicarea sa scrisă din 28 ianuarie 2016, Comisia a transmis toate elementele necesare pentru a permite Jindal Saw să își susțină punctul de vedere cu privire la modificările aduse în urma îndreptării erorii materiale, ceea ce Jindal Saw a și făcut de altfel în prima sa scrisoare din 1 februarie 2016. În această privință, este necesar să se arate, în plus, că, în cadrul procedurii în fața Tribunalului, reclamantele nu au prezentat nicio observație nouă în raport cu cele care fuseseră deja prezentate Comisiei la 1 februarie 2016. Prin urmare, se impune să se constate că Comisia a adoptat regulamentul atacat după ce Jindal Saw și-a putut expune toate observațiile utile și că reclamantele nu au demonstrat în cadrul prezentei proceduri că Jindal Saw și-ar fi putut asigura apărarea mai bine în cadrul procedurii administrative.

74 În ceea ce privește, în al doilea rând, necomunicarea informațiilor privind anumite costuri ale industriei din Uniune, trebuie arătat că, desigur, în interesul unei bune administrări, Comisia ar fi trebuit să răspundă la această solicitare, chiar și numai pentru a face cunoscut că era vorba despre date confidențiale la care nu putea acorda acces societății Jindal Saw. Cu toate acestea, lipsa unui răspuns specific la această solicitare de informații nu are drept consecință încălcarea de către Comisie a

articolului 20 alineatul (4) din regulamentul de bază, interpretat în lumina alineatului (2) din acest articol, întrucât informațiile suplimentare cerute de Jindal Saw nu constituiau fapte și considerații esențiale noi.

75 Astfel, din regulamentul provizoriu, adoptat la 18 septembrie 2015, reieșea deja că, pentru calcularea rentabilității industriei din Uniune, Comisia a luat în considerare nu numai costurile VAG ale entităților de producție din această industrie, ci și cheltuielile entităților de vânzări ale industriei menționate. În această privință, considerentul (92) al regulamentului provizoriu prevedea că „Comisia a determinat rentabilitatea producătorilor cooperanți din Uniune prin exprimarea profitului net înainte de impozitare realizat din vânzarea produsului similar către clienți independenți din Uniune, ca procentaj din cifra de afaceri generată de aceste vânzări” și că „[c]ea mai mare parte a vânzărilor de produs [similar] în [Uniune] au fost efectuate prin intermediul [entităților] de vânzări ale producătorilor cooperanți din [Uniune], iar costurile și rentabilitatea lor au fost luate în considerare”.

76 Faptul că Jindal Saw nu a remarcat sau nu a înțeles corect conținutul acestor explicații furnizate în cadrul regulamentului provizoriu și repetate în informarea finală, potrivit cărora costurile entităților de vânzări ale industriei din Uniune erau luate în considerare pentru calcularea rentabilității acestei industrii, nu înseamnă că clarificările aduse în această privință de Comisie în cadrul reuniunii din 28 ianuarie 2016 constituiau fapte noi și considerații esențiale. Prin urmare, Comisia nu a încălcat articolul 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază în această privință.

77 Din faptul că informația în cauză, referitoare la luarea în considerare a costurilor entităților de vânzări ale industriei din Uniune în contextul calculării rentabilității acestei industrii, se afla în posesia Jindal Saw de la 19 septembrie 2015, data publicării în Jurnalul Oficial a regulamentului provizoriu, rezultă că Jindal Saw a dispus de elementele necesare pentru a-și susține în mod util observațiile cu privire la acest calcul.

78 Prin urmare, se impune respingerea primei critici ca nefondată.

79 În ceea ce privește a doua critică, referitoare la încălcarea articolului 20 alineatul (5) din regulamentul de bază prin faptul că Jindal Saw nu a dispus de un termen de 10 zile sau cel puțin de un termen suficient pentru a prezenta comentarii referitoare la modificările aduse anumitor indicatori de prejudiciu, trebuie arătat că din această dispoziție nu rezultă că Comisia ar fi obligată să acorde părților interesate un termen pentru a formula comentarii cu privire la orice modificare pe care a efectuat-o ca urmare a observațiilor lor asupra informării finale. O asemenea obligație nu ar fi existat decât dacă comunicarea scrisă a Comisiei din 28 ianuarie 2016 ar fi conținut fapte și considerații esențiale, în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, situație care nu se regăsea în speță.

80 În orice caz, trebuie observat că, în cadrul procedurii în fața Tribunalului, reclamantele nu au prezentat niciun alt argument în raport cu îndreptarea erorii materiale în afară de cele deja prezentate de Jindal Saw în prima sa scrisoare din 1 februarie 2016.

81 În consecință, nimic nu permite să se considere că procedura antidumping ar fi putut avea un rezultat diferit dacă Jindal Saw ar fi dispus de un termen mai lung pentru a-și prezenta comentariile în această privință.

82 În plus, se poate sublinia că nici măcar după consultarea documentelor conținând datele potențial afectate de eroarea materială, în cadrul măsurii de organizare a procedurii decise de Tribunal, reclamantele nu au invocat niciun argument nou în legătură cu această eroare, admițând că îndreptarea erorii menționate nu necesita nicio altă rectificare în afară de cele care fuseseră făcute de Comisie și comunicate societății Jindal Saw la 28 ianuarie 2016.

83 În consecință, este necesar să se respingă ca nefondată a doua critică și, prin urmare, să se respingă al patrulea motiv în ansamblul său.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază și, pe cale de consecință, a articolului 9 alineatul (4) din același regulament

84 Primul motiv se împarte în două aspecte.

– Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază

85 Primul aspect cuprinde, la rândul său, două critici.

86 Prin intermediul primei critici, reclamantele arată că Comisia a încălcat articolul 2 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază prin neutilizarea prețurilor de export reale practicate de Jindal Saw pentru vânzările sale către entitățile sale de vânzări și prin construirea, în schimb, a unui preț de export. În această privință, reclamantele arată că, pentru stabilirea marjei de dumping, prețurile de export reale nu pot fi înlăturate doar din cauza existenței unei asocieri între exportator și importator, ci numai dacă aceste prețuri nu par a fi fiabile din cauza acestei asocieri, ceea ce Comisia nu ar fi demonstrat.

87 În susținerea acestei critici, reclamantele invocă, în primul rând, modul de redactare a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, a cărui modificare de la constituirea, la 1 ianuarie 1995, a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) ar demonstra o schimbare în abordarea impusă de această dispoziție. În opinia acestora, deși instanțele Uniunii încă nu s-au pronunțat asupra repartizării sarcinii probei în cadrul aplicării dispoziției menționate, punctul 59 din Hotărârea din 26 noiembrie 2015, Giant (China)/Consiliul (T-425/13, nepublicată, EU:T:2015:896), susține interpretarea lor cu privire la această dispoziție. În plus, reclamantele fac trimitere la un regulament specific de instituire a unor taxe antidumping din care ar rezulta că Comisia însăși l-a interpretat în acest sens.

88 În al doilea rând, reclamantele invocă modul de redactare a articolului 2 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul de bază, referitor la stabilirea valorii normale a produsului în cauză în țara exportatoare, din care ar reieși că o asociere între părțile la o vânzare este suficientă pentru a înlătura prețurile practicate între aceste două părți. Diferența dintre modurile de redactare a acestor două alineate ale aceluiași articol ar demonstra că legiuitorul Uniunii a stabilit o distincție substanțială între cele două situații.

89 Comisia, susținută de intervenientă, contestă temeinicia acestei critici.

90 Cu titlu introductiv, trebuie observat că articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază prevede că „prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export din țara exportatoare către [Uniune]”. Articolul 2 alineatul (9) primul paragraf din regulamentul de bază permite construirea prețului de export pe baza prețului cu care produsele importate au fost revândute pentru prima oară unui cumpărător independent numai „[a]tunci când nu există un preț de export stabilit sau când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri sau a unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț”.

91 Prin urmare, din articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază reiese că Comisia poate considera că prețul de export nu este fiabil în două situații, și anume atunci când există o asociere între exportator și importator sau un terț ori din cauza unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț. În afara acestor situații, Comisia este obligată, atunci când există un preț de export, să se întemeieze pe acest preț pentru stabilirea existenței unui dumping (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 noiembrie 2002, Kundan și Tata/Consiliul, T-88/98, EU:T:2002:280, punctul 49, și Hotărârea din 25 octombrie 2011, CHEMK și KF/Consiliul, T-190/08, EU:T:2011:618, punctul 26).

92 În ceea ce privește, în primul rând, modificările succesive ale modului de redactare a dispoziției corespunzătoare articolului 2 alineatul (9) primul paragraf din regulamentul de bază, trebuie observat că textul „când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri […] între exportator și importator”, la care se referă prezenta critică, se regăsește într-o formă aproape identică în modul de redactare a textului corespunzător care figura inițial în articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 459/68 al Consiliului din 5 aprilie 1968 privind protecția împotriva practicilor de dumping, acordare de prime și subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Economice Europene (JO 1968, L 93, p. 1, denumit în continuare „regulamentul antidumping din 1968”). Formularea folosită în această ultimă dispoziție era „[…] când se pare că nu se poate pune baza pe prețul de export ca urmare a existenței unei asocieri […] între exportator și importator”. Această formulare relua modul de redactare a articolului 2 litera (e) din Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), semnat la Geneva la 30 iunie 1967, intrat în vigoare la 1 iulie 1968.

93 În Concluziile prezentate în cauza NTN Toyo Bearing și alții/Consiliul (113/77, EU:C:1979:39, Rec., p. 1212[1253]), domnul avocat general Warner a observat, după ce a evidențiat această similaritate, că articolul 2 litera (e) din Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din GATT privea interpretarea articolului VI din GATT și că termenii articolului 3 alineatul (3) din regulamentul antidumping din 1968 nu puteau fi interpretați în sensul că înlăturarea prețurilor reale nu ar fi fost permisă decât cu condiția să se fi constatat că existau motive specifice pentru a se considera că, drept urmare a unei asocieri între exportator și importator, aceste prețuri nu erau fiabile. Acest avocat general a concluzionat că existența unei asocieri între exportator și importator era suficientă pentru a se considera că prețurile de export nu sunt fiabile.

94 Articolul 3 alineatul (3) din regulamentul antidumping din 1968 a fost înlocuit de articolul 2 alineatul (8) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 3017/79 al Consiliului din 20 decembrie 1979 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Economice Europene (JO 1979, L 339, p. 1, denumit în continuare „regulamentul antidumping din 1979”), această din urmă dispoziție având următorul cuprins:

„Atunci când nu există un preț de export stabilit sau când pare să existe o asociere […] între exportator și importator sau un terț ori când, pentru alte motive, prețul plătit sau care urmează să fie plătit efectiv pentru produsul vândut la export în [Uniune] nu poate servi drept referință […]”

95 Cu toate acestea, nu se poate considera că această modificare a modului de redactare a avut ca scop modificarea normei privind sarcina probei referitoare la fiabilitatea sau la lipsa fiabilității prețurilor în cazul unei asocieri între exportator și importator. În schimb, a avut ca efect extinderea spectrului situațiilor în care prețul plătit efectiv pentru produsul vândut la export nu putea servi drept referință (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 martie 1990, Gestetner Holdings/Consiliul și Comisia, C-156/87, EU:C:1990:116, punctul 30). Aceasta rezultă din adăugarea cuvintelor „pentru alte motive”, care nu figurau în textul noului acord referitor la aplicarea articolului VI din GATT. Modificarea adusă structurii frazei în raport cu cea a articolului 3 alineatul (3) din regulamentul antidumping din 1968 a fost necesară pentru integrarea acestei adăugări. Prin urmare, substanța normei, în ceea ce privește fiabilitatea prețului de export practicat între părți afiliate, a rămas neschimbată.

96 Textul articolului 2 alineatul (8) litera (b) din regulamentul antidumping din 1979 a fost păstrat în dispozițiile corespunzătoare ale reglementărilor care au urmat acestuia, până când acest text a fost, la rândul său, înlocuit cu cel al articolului 2 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 3283/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1994, L 349, p. 1, denumit în continuare „regulamentul antidumping din 1994”), care prevede ipoteza unei asocieri prin formularea „când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri […] între exportator și importator sau un terț”. Această formulare este comparabilă cu modul de redactare

original, astfel cum acesta figura în articolul 3 alineatul (3) din regulamentul antidumping din 1968, și cu modul de redactare a articolului 2.3 din Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț din 1994 (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „acordul antidumping OMC 1994”).

97 Din al treilea și din al cincilea considerent ale regulamentului antidumping din 1994 reiese că modificarea normelor comunitare decurgea din acordul antidumping OMC 1994, pentru care trebuia asigurată o aplicare adecvată și transparentă prin transpunerea termenilor în dreptul comunitar în cea mai mare măsură posibilă.

98 Prin urmare, este evident că legiuitorul comunitar urmărea să alinieze pe cât posibil modul de redactare a regulamentului antidumping din 1994 cu cel al acordului antidumping OMC 1994. Având în vedere, printre altele, lipsa de comentarii în ceea ce privește modificările aduse modului de redactare a dispoziției în cauză atât în considerentele și în lucrările pregătitoare ale regulamentului antidumping din 1979, în care acest mod de redactare a fost modificat pentru prima dată, cât și în cele ale regulamentului antidumping din 1994, în care modul de redactare menționat a fost din nou aliniat cu formularea utilizată în acordul antidumping OMC 1994, trebuie să se considere că aceste modificări nu au avut ca scop să aducă o modificare în ceea ce privește sarcina probei în cadrul aplicării dispoziției corespunzătoare articolului 2 alineatul (9) primul paragraf din regulamentul de bază.

99 Această analiză nu este infirmată de celelalte argumente ale reclamantelor.

100 În primul rând, în măsura în care reclamantele se referă la punctul 59 din Hotărârea din 26 noiembrie 2015, Giant (China)/Consiliul (T-425/13, nepublicată, EU:T:2015:896), trebuie arătat că acest aspect nu poate fi luat în considerare separat de contextul său. Or, în cauza în care s-a pronunțat acea hotărâre, Tribunalul nu a statuat cu privire la sarcina probei privind aplicarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, ci numai cu privire la o problemă specifică diferită.

101 În al doilea rând, în ceea ce privește trimiterea făcută de reclamante la Regulamentul (CE) nr. 930/2003 al Consiliului din 26 mai 2003 de încheiere a procedurilor antidumping și antisubvenție privind importurile de somon de crescătorie originar din Norvegia și a procedurii antidumping privind importurile de somon de crescătorie originar din Chile și din Insulele Feroe (JO 2003, L 133 p. 1), acestea invocă un enunț care figurează în considerentul (84) al regulamentului respectiv și care este de asemenea scos din contextul său specific, astfel cum reiese din considerentele (82)-(84) ale regulamentului menționat.

102 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul întemeiat de reclamante pe diferența existentă între formularea articolului 2 alineatul (9) primul paragraf din regulamentul de bază și alineatul (1) al treilea paragraf al aceluiași articol, trebuie arătat că, spre deosebire de prima dintre aceste două dispoziții, cea de a doua nu își are originea în acordul antidumping OMC 1994, așa încât niciun argument *a contrario* nu se poate întemeia în mod util pe diferența de mod de redactare dintre dispozițiile menționate. Astfel, întrucât nu era obligat să respecte modul de redactare a unui text adoptat în cadrul OMC, legiuitorul Uniunii a putut exprima la articolul 2 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul de bază aceeași idee ca în alineatul (9) al acestui articol, însă în mod mai explicit.

103 Prin urmare, prima critică trebuie respinsă ca nefondată.

104 Prin cea de a doua critică, formulată cu titlu subsidiar, reclamantele susțin că, în orice caz, în cursul procedurii administrative, Jindal Saw a demonstrat că prețurile de export pe care le-a practicat față de entitățile sale de vânzări erau fiabile, în primul rând, în raport cu prețurile practicate față de importatori neafiliați din Uniune, în al doilea rând, în raport cu prețurile practicate față de importatori neafiliați din țările terțe și, în al treilea rând, ținând seama de acceptarea de către autoritățile vamale a prețurilor de vânzare menționate.

105 În primul rând, în ceea ce privește prețurile de export furnizate de Jindal Saw cu privire la vânzările directe către cumpărători neafiliați din Uniune, reclamantele susțin că Comisia nu putea, pe de o parte, să refuze să folosească aceste prețuri pentru evaluarea fiabilității prețurilor de export facturate entităților de vânzări ale Jindal Saw pentru motivul că cantitățile vândute direct unor cumpărători neafiliați erau prea scăzute și, pe de altă parte, să utilizeze prețurile menționate în contextul construirii prețului de export.

106 În al doilea rând, în ceea ce privește prețurile practicate în cadrul vânzărilor către cumpărători neafiliați în țările terțe, reclamantele susțin că Comisia nu putea să le înlăture din evaluarea fiabilității prețurilor de export practicate față entitățile de vânzări ale Jindal Saw pentru motivul că vânzările menționate nu reflectau îndeajuns poziția economică și comportamentul Jindal Saw pe piața din Uniune. Astfel, în opinia lor, din moment ce însuși regulamentul de bază prevede, la articolul 2 alineatul (3), folosirea prețurilor de export către țările terțe pentru construirea valorii normale, aceste prețuri trebuie de asemenea să fie considerate suficient de fiabile pentru efectuarea unei comparații care să permită să se stabilească dacă prețurile facturate unor importatori afiliați din Uniune sunt, la rândul lor, fiabile. Argumentul prezentat în această privință de Comisie în regulamentul provizoriu, potrivit căruia Jindal Saw „a vândut produse în cantități mari către Uniune prin intermediul unor comercianți afiliați în cursul aceleiași perioade”, nu ar fi pertinent. Pe de altă parte, instituțiile ar fi utilizat deja prețurile facturate pe piețele din țările terțe pentru a verifica fiabilitatea prețurilor de export către Uniune.

107 În al treilea rând, în ceea ce privește acceptarea de către autoritățile vamale ale unor state membre a prețurilor de export practicate de Jindal Saw față de entitățile sale de vânzări, Comisia nu ar putea pretinde în mod valabil că aceste autorități nu și-au îndeplinit în mod corespunzător misiunea pentru simplul motiv că nivelul taxei la import era 0 % în special pentru că taxa pe valoarea adăugată (TVA) este calculată la valoarea în vamă, ceea ce ar fi constituit un motiv suficient pentru ca autoritățile menționate să verifice prețul de export.

108 Potrivit reclamantelor, chiar presupunând că, luate separat, aceste elemente nu sunt suficiente pentru a demonstra că prețurile de export facturate de Jindal Saw entităților sale de vânzări erau fiabile, atunci când sunt luate împreună și în lipsa vreunui element în sens contrar ele demonstrează acest fapt.

109 Comisia, susținută de intervenientă, contestă temeinicia acestei critici.

110 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în domeniul măsurilor de protecție comercială, Comisia dispune de o largă putere de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le analizeze (a se vedea Hotărârea din 27 septembrie 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, punctul 40 și jurisprudența citată). Rezultă că controlul efectuat de instanța Uniunii cu privire la aceste aprecieri trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea din 7 februarie 2013, EuroChem MCC/Consiliul, T-84/07, EU:T:2013:64, punctul 32 și jurisprudența citată). Acest lucru este valabil, printre altele, în ceea ce privește aprecierea fiabilității prețurilor de export comunicate de un exportator (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 noiembrie 2002, Kundan și Tata/Consiliul, T-88/98, EU:T:2002:280, punctul 50 și jurisprudența citată).

111 Pe de altă parte, după cum decurge din examinarea primei critici, din articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază rezultă că în cazul unei asocieri între exportator și importator există o prezumție potrivit căreia prețurile practicate între aceștia nu sunt fiabile, astfel încât Comisia poate, în principiu, să construiască prețul de export. Cu toate acestea, după cum admite Comisia, este vorba despre o prezumție refragabilă, pe care întreprinderile o pot răsturna prezentând elemente care demonstrează că prețurile lor sunt fiabile.

112 În speță, reclamantele susțin că în cadrul procedurii administrative,au prezentat probe apte să demonstreze că prețurile de export practicate de Jindal Saw față de entitățile sale de vânzări erau fiabile.

113 Din considerentul (35) al regulamentului provizoriu reiese că Comisia a considerat *a priori* că, în ceea ce privește importurile efectuate de importatori afiliați, prețurile de export trebuiau să fie construite în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. În continuare, Comisia a considerat, în considerentul (45) al acestui regulament, că nici vânzările Jindal Saw către părți neafiliate din Uniune, nici vânzările sale în țările terțe nu puteau fi utilizate pentru a se verifica fiabilitatea prețurilor de export reale practicate de Jindal Saw față de entitățile sale de vânzări.

114 Nu pot fi admise argumentele prezentate de reclamante în susținerea afirmației lor potrivit căreia acestea au demonstrat fiabilitatea prețurilor de export practicate de Jindal Saw față de entitățile sale de vânzări.

115 În primul rând, faptul că Comisia a constatat, în considerentul (45) al regulamentului provizoriu, că vânzările societății Jindal Saw către cumpărători neafiliați din Uniune, care reprezentau 1 % din totalul vânzărilor societății Jindal Saw în Uniune, nu erau suficiente, ca volum și ca valoare, pentru a fi reprezentative și pentru a servi drept referință pentru evaluarea fiabilității prețurilor de export practicate în cadrul vânzărilor către entitățile sale de vânzări este independent de problema dacă prețurile acestor vânzări către cumpărători neafiliați din Uniune reprezentau, luate separat, prețuri fiabile pentru tranzacțiile individuale în discuție. Astfel, Comisia nu a susținut că prețurile practicate de Jindal Saw față de cumpărătorii neafiliați din Uniune nu erau fiabile în sine, ci, printr-o apreciere neafectată de eroare vădită, că aceste vânzări nu erau suficiente, ca volum și ca valoare pentru a fi reprezentative și, așadar, pentru a servi drept referință pentru evaluarea fiabilității prețurilor practicate pentru restul de 99 % din exporturile Jindal Saw către Uniune, care corespund unor vânzări între părți afiliate.

116 În al doilea rând, în ceea ce privește refuzul Comisiei de a utiliza prețurile de export practicate de Jindal Saw în cadrul vânzărilor sale în țările terțe ca referință pentru verificarea fiabilității prețurilor de export către entitățile sale de vânzări, trebuie să se considere că Comisia a putut să constate, tot fără a săvârși o eroare de apreciere, că piețele din țările terțe pe care Jindal Saw își vindea produsele erau piețe destul de diferite de cea din Uniune și să aprecieze în esență că nu s-a demonstrat că strategia în materie de preț pe aceste piețe a fost identică cu cea adoptată pe piața din Uniune.

117 În această privință, argumentul reclamantelor potrivit căruia regulamentul de bază însuși prevede folosirea prețurilor de export către țări terțe pentru construirea valorii normale a produsului în cauză este lipsit de pertinență. Astfel, trebuie amintit mai întâi că calcularea valorii normale și calcularea prețului de export sunt operațiuni distincte, care se bazează pe metode de calcul diferite, prevăzute la articolul 2 alineatele (3)-(7) din regulamentul de bază și, respectiv, la articolul 2 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 1988, Canon și alții, 277/85 și 300/85, EU:C:1988:467, punctul 37). Prin urmare, nu se poate argumenta pe baza unui paralelism între metodele de stabilire a prețului de export și a valorii normale.

118 În continuare, trebuie amintit, la fel cum a procedat și Comisia, că, potrivit articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, utilizarea prețurilor de export pentru calcularea valorii normale este permisă „cu condiția ca aceste prețuri să fie reprezentative”. Or, reclamantele nu au dovedit nici în timpul procedurii administrative, nici în fața Tribunalului că prețurile de export către țările terțe practicate de Jindal Saw erau reprezentative.

119 În sfârșit, odată ce s-a stabilit că valoarea normală trebuie să fie efectiv construită, Comisia a acționat în acest sens în temeiul articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază. Astfel, după cum susține Comisia, folosirea prețurilor de export pe piețe din țările terțe este prevăzută după ce s-a decis construirea valorii normale, iar nu pentru a se decide dacă trebuie sau nu trebuie ca aceasta să fie

construită. Prin urmare, chiar dacă s-ar admite că procedurile de determinare a valorii normale și cele de stabilire a prețului la export sunt comparabile, *quod non*, nu se poate face o paralelă între posibilitatea de a se recurge la prețurile de export către țările terțe pentru construirea valorii normale, prevăzută într-o etapă ulterioară a procedurii, și problema dacă un preț de export trebuie sau nu trebuie să fie construit în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) primul paragraf din regulamentul de bază.

120 Pe de altă parte, independent de faptul că reclamantele nu pot avea încredere legitimă în menținerea mijlocului ales inițial de o instituție atunci când aceasta dispune de o marjă de apreciere pentru alegerea mijloacelor necesare pentru realizarea politicii sale (a se vedea Hotărârea din 20 mai 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Consiliul, T-310/12, nepublicată, EU:T:2015:295, punctul 120 și jurisprudența citată), exemplul pe care ele îl furnizează în susținerea acestui argument, potrivit căruia instituțiile au utilizat deja prețurile de export către țări terțe pentru a verifica fiabilitatea prețurilor de export către Uniune, nu este pertinent. Astfel, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 905/2011 al Consiliului din 1 septembrie 2011 de încheiere a reexaminării intermediare parțiale a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de anumite tipuri de polietilen tereftalat (PET) originare din India (JO 2011, L 232, p. 14), pe care îl invocă reclamantele, privea o situație în care prețurile de export către Uniune nu erau utilizabile fie pentru că nu a existat niciun export către Uniune în cursul anumitor luni, fie pentru că exista un angajament privind prețurile în temeiul căruia întreprinderea în cauză era obligată să își vândă produsele pe piața Uniunii la un preț superior prețului minim de import fixat în fiecare lună în temeiul unui angajament prealabil.

121 În al treilea și ultimul rând, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia Comisia ar fi trebuit să accepte prețurile de export reale facturate de Jindal Saw entităților sale de vânzări, întrucât aceste prețuri au fost acceptate de către autoritățile vamale și fiscale ale unor state membre, trebuie arătat că, potrivit jurisprudenței, nu pot fi asimilate noțiunea „valoare în vamă”, în sensul, în prezent, al Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1), și noțiunea „preț de export”, în sensul, în contextul prezentei cauze, al regulamentului de bază (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 septembrie 1995, Descom Scales/Consiliul, T-171/94, EU:T:1995:164, punctul 39).

122 Argumentul suplimentar al reclamantelor, referitor la utilizarea valorii în vamă ca bază de calcul al TVA-ului trebuie să fie de asemenea respins pentru aceleași motive.

123 În ceea ce privește afirmația reclamantelor potrivit căreia, chiar dacă, luate izolat, elementele examinate la punctele 115-122 de mai sus nu sunt suficiente pentru a se demonstra că prețurile de export practicate de Jindal Saw față de entitățile sale de vânzări erau fiabile, luate împreună, aceste elemente trebuie să fie considerate suficiente pentru a se demonstra această fiabilitate, trebuie arătat că elementele menționate nu au decât o valoare indicativă. Or, având în vedere larga putere de apreciere de care dispune Comisia pentru a face aprecierile care îi revin în ceea ce privește caracterul fiabil sau nefiabil al prețurilor de export practicate între un exportator și un importator afiliați, nu se poate considera că reprezintă o eroare vădită faptul că Comisia a estimat că acești indici, în măsura în care puteau fi admiși ținând seama de obiecțiunile pe care le-a ridicat, nu erau suficienți pentru a se demonstra fiabilitatea prețurilor facturate de Jindal Saw entităților sale de vânzări.

124 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se respingă primul aspect al primului motiv ca nefondat.

– Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază și, pe cale de consecință, a articolului 9 alineatul (4) din același regulament

125 Al doilea aspect al primului motiv se împarte de asemenea în două critici.

126 Prin intermediul primei critici, care se sprijină în special pe punctele 6.99 și 6.100 din Raportul grupului special al Organului de soluționare a litigiilor al OMC adoptat la 1 februarie 2001 în litigiul intitulat „Statele Unite – Măsuri antidumping privind tabla din oțel inoxidabil în rulouri și foile și benzile din oțel inoxidabil din Coreea” [WT/DS 179/R, denumite în continuare „litigiul Statele Unite – Oțel inoxidabil (Coreea)” și, respectiv, „raportul grupului special în litigiul Statele Unite – Oțel inoxidabil (Coreea)”], reclamantele susțin că construirea prețurilor de export urmărește stabilirea prețurilor care ar fi fost plătite de importatorul afiliat dacă vânzările ar fi fost efectuate în condiții comerciale normale. Or, prețul de export construit de Comisie nu ar fi „fiabil” în sensul articolului 2 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul de bază.

127 Lipsa fiabilității prețurilor de export construite de Comisie ar fi evidențiată de faptul că aceste prețuri, în medie, nu ar reprezenta decât o fracțiune, uneori chiar mai puțin de jumătate, din prețurile reale facturate de entitățile de vânzări ale Jindal Saw cumpărătorilor neafiliați din Uniune și o fracțiune similară din prețurile facturate de Jindal Saw cumpărătorilor neafiliați pe piețe din țările terțe, fapt care nu ar fi fost contestat de Comisie. În unele cazuri, prețurile de export construite ar fi chiar nule sau negative.

128 În plus, reclamantele au pretins în observațiile lor cu privire la răspunsurile la măsurile de organizare a procedurii, astfel cum au fost precizate în ședință, că nefiabilitatea prețurilor de export construite în speță este demonstrată de asemenea de faptul că Comisia a omis să includă în calculul acestor prețuri o parte din vânzările societății Jindal Saw către cumpărători neafiliați din Uniune. Cu toate acestea, este necesar să se constate că în ședință reclamantele s-au desistat de contestația pe care o formulaseră cu privire la acest aspect.

129 Comisia, susținută de intervenientă, contestă temeinicia acestei critici.

130 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit articolului 2 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul de bază, atunci când prețul de export este construit pe baza primului cumpărător neafiliat sau pe orice altă bază rezonabilă, „se operează ajustări pentru a se ține seama de toate cheltuielile […] care survin între import și revânzare, precum și de o marjă de profit, pentru a stabili un preț de export fiabil la nivelul frontierei [Uniunii]”. Articolul 2 alineatul (9) al treilea paragraf din regulamentul de bază prevede că costurile care se iau în calcul la operarea unei ajustări includ în special „o marjă rezonabilă pentru costurile [VAG] și profitul”.

131 Pe de altă parte, articolul 2 alineatul (9) al treilea paragraf din regulamentul de bază nu prevede nicio metodă de calcul sau de stabilire a marjei pentru costurile VAG și pentru profit, ci se limitează să facă referire la caracterul rezonabil al marjei menționate. Nici acordul antidumping OMC 1994 nu prescrie vreo metodă în această privință, după cum reiese din cuprinsul punctului 6.91 din raportul grupului special în litigiul Statele Unite – Oțel inoxidabil (Coreea).

132 În plus, stabilirea de marje rezonabile pentru costurile VAG și pentru profit nu face excepție de la aplicarea jurisprudenței citate la punctul 110 de mai sus, potrivit căreia, în domeniul măsurilor de protecție comercială, Comisia dispune de o largă putere de apreciere, astfel încât este necesar ca instanța Uniunii să exercite doar un control restrâns. Într-adevăr, această stabilire implică în mod necesar aprecieri economice complexe (a se vedea Hotărârea din 17 martie 2015, RFA International/Comisia, T-466/12, EU:T:2015:151, punctul 43 și jurisprudența citată).

133 În sfârșit, trebuie să se constate că, în cazul asocierii dintre exportator și importator, părții interesate care intenționează să conteste întinderea ajustărilor operate în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, în măsura în care marjele stabilite pentru costurile VAG și pentru profit ar fi excesive, îi revine obligația să prezinte elemente de probă și calcule concrete care să justifice afirmațiile sale, în special cota alternativă pe care aceasta o propune eventual (a se vedea Hotărârea din 17 martie 2015, RFA International/Comisia, T-466/12, EU:T:2015:151, punctul 44 și jurisprudența citată).

134 În ceea ce privește mai precis primul paragraf, trebuie arătat de la bun început că, contrar celor afirmate de Comisie, atunci când este construit prețul de export, scopul este de a se stabili un preț de export fiabil la nivelul frontierei Uniunii, astfel cum s-a precizat la articolul 2 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul de bază. Acest lucru reiese de asemenea din jurisprudența organelor de soluționare a litigiilor ale OMC, în special din cuprinsul punctului 6.99 din raportul grupului special în litigiul Statele Unite – Oțel inoxidabil (Coreea).

135 În ceea ce privește, în primul rând, argumentul reclamantelor potrivit căruia lipsa fiabilității prețurilor de export construite de Comisie ar fi demonstrată prin faptul că acestea nu reprezintă decât o fracțiune din prețurile practicate de entitățile de vânzări ale Jindal Saw față de cumpărători neafiliați, din modul de redactare a articolului 2 alineatul (9) primul paragraf din regulamentul de bază reiese că prețul plătit de primul cumpărător neafiliat este un punct de plecare pentru construirea unui preț de export. Prin urmare, prețul de export construit va corespunde în mod necesar unui procent din prețul facturat primului cumpărător neafiliat, ținând seama de diversele ajustări a căror operare este impusă de această dispoziție.

136 În ceea ce privește, în al doilea rând, vânzările Jindal Saw către cumpărători neafiliați din Uniune, după cum s-a arătat în considerentele (33) și (39) ale regulamentului provizoriu, aceste vânzări constituiau aproximativ 1 % din totalul vânzărilor societății Jindal Saw în Uniune. Or, după cum rezultă din cuprinsul punctului 115 de mai sus, în cadrul largii sale puteri de apreciere, Comisia putea aprecia fără a săvârși o eroare vădită că un volum de vânzări atât de scăzut nu putea fi considerat reprezentativ și că, prin urmare, prețurile practicate de Jindal Saw față de cumpărători neafiliați din Uniune nu puteau servi, singure, drept referință pentru evaluarea fiabilității prețurilor de export practicate pentru vânzările între părți afiliate. Pentru același motiv nu se poate reproșa Comisiei că nu a evaluat fiabilitatea prețurilor de export construite prin luarea acestor vânzări ca punct de referință.

137 Prin urmare, întrucât cele două elemente prezentate de reclamante în cadrul primei critici nu sunt, în sine, de natură să demonstreze că prețurile de export construite de Comisie nu sunt fiabile în sensul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, se impune respingerea acestei critici ca nefondată.

138 Prin intermediul celei de a doua critici, reclamantele contestă caracterul „rezonabil”, în sensul articolului 2 alineatul (9) al treilea paragraf din regulamentul de bază, al marjei de costuri VAG și al marjei de profit reținute de Comisie pentru ajustările operate în contextul construirii prețurilor de export pe baza prețurilor de vânzare către primii cumpărători neafiliați.

139 În primul rând, în ceea ce privește stabilirea costurilor VAG care trebuie luate în considerare în contextul construirii prețurilor de export, în măsura în care Comisia și-a bazat calculele pe costurile reale ale entităților de vânzări ale Jindal Saw, reclamantele îi reproșează acesteia, *primo*, că nu a luat suficient în considerare, în vederea excluderii din ajustările care trebuie operate în privința costurilor VAG, costurile legate de activitățile de prelucrare exercitate de două dintre aceste entități de vânzare, respectiv Jindal Saw Italia și Jindal Saw UK, ceea ce ar fi putut face prin utilizarea pentru aceste două entități a marjei de costuri VAG reținute pentru cea de a treia entitate de vânzări, Jindal Saw España, care nu desfășura nicio activitate de prelucrare, sau cel puțin prin aplicarea pentru Jindal Saw UK a aceleiași marje de costuri VAG ca pentru Jindal Saw Italia.

140 *Secundo*, reclamantele îi reproșează Comisiei că nu a ajustat costurile VAG reale ale entităților de vânzări ale Jindal Saw astfel încât să ia în considerare efectul asupra acestor cheltuieli al faptului că vânzările în Uniune ale acestor entități nu atinseseră încă un nivel normal.

141 *Tertio*, reclamantele susțin că faptul că Comisia a utilizat date reale referitoare la costurile VAG ale entităților de vânzări ale Jindal Saw pentru construirea prețurilor de export nu înseamnă că aceste date corespund, prin definiție, noțiunii de marjă de costuri VAG rezonabilă în sensul articolului 2 alineatul (9) al treilea paragraf din regulamentul de bază.

142 În această privință, reclamantele susțin, mai întâi, că articolul 2 alineatul (9) al treilea paragraf din regulamentul de bază nu impune Comisiei să utilizeze o metodă rezonabilă pentru a calcula costurile VAG, ci să utilizeze costuri VAG rezonabile. În continuare, reclamantele arată că această dispoziție nu menționează că este necesar să se utilizeze date reale pentru costurile VAG, contrar celor precizate de legiuitorul Uniunii spre exemplu la articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază. Prin urmare, ar exista o diferență între cerința utilizării unor date reale pentru costurile VAG și cea a utilizării unei marje rezonabile pentru aceleași costuri. În sfârșit, chiar în ipoteza în care costurile reale ar fi considerate rezonabile, nu ar fi vorba despre o prezumție irefragabilă. Or, Comisia nu ar fi explicat motivul pentru care elementele menționate de reclamante și nivelul foarte ridicat al costurilor VAG ale entităților de vânzări ale Jindal Saw, ca atare, nu făceau ca marja de costuri VAG reținută în speță să fie nerezonabilă.

143 În al doilea rând, în ceea ce privește marja de profit teoretică luată în considerare de Comisie în contextul construirii prețului de export, reclamantele îi reproșează Comisiei că a utilizat o marjă de profit care ar fi irațională pentru un importator căruia i se aplică în același timp o marjă foarte ridicată de costuri VAG. Potrivit acestora, dacă decide să aplice o marjă de profit teoretică, Comisia trebuie de asemenea să utilizeze o marjă de costuri VAG teoretică rezonabilă care permite să se atingă acest nivel de profit, întrucât caracterul rezonabil al marjei de costuri VAG și cel al marjei de profit s-ar aprecia și prin examinarea acestor marje una față de cealaltă.

144 În al treilea și ultimul rând, în ceea ce privește stabilirea marjei de costuri VAG care trebuie luată în considerare în contextul construirii prețurilor de export, reclamantele susțin că Comisia a stabilit în mod eronat această marjă pentru entitățile de vânzări ale Jindal Saw sub forma unui procent care exprimă raportul dintre costurile VAG reale ale acestora și cifra lor de afaceri reală, care corespundea unor pierderi. Astfel, potrivit reclamantelor, Comisia ar fi trebuit să stabilească această marjă ținând seama de cifra de afaceri reală, la care se adaugă marja de profit teoretică pe care a luat-o în considerare pe de altă parte.

145 În concluzie, reclamantele susțin că, având în vedere neregularitățile care influențează stabilirea prețurilor de export construite, marja de dumping reținută de Comisie a fost supraevaluată, astfel încât taxa antidumping impusă, stabilită pe baza acestei marje, ar depăși marja de dumping astfel cum aceasta ar fi trebuit să fie determinată, cu încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.

146 Comisia, susținută de intervenientă, contestă temeinicia acestei critici.

147 În ceea ce privește, în primul rând, argumentul reclamantelor potrivit căruia Comisia nu ar fi utilizat o marjă de costuri VAG rezonabilă pentru a stabili prețurile de export în măsura în care a utilizat costurile reale ale entităților Jindal Saw pentru a stabili această marjă, trebuie observat că, mai întâi, Comisia dispune în această privință de o largă marjă de apreciere și că luarea în considerare a costurilor reale ale importatorului ale cărui prețuri facturate primilor cumpărători neafiliați servesc la stabilirea prețurilor de export construite nu poate fi considerată o eroare vădită de apreciere întrucât aceste costuri reale constituie *a priori* datele cele mai fiabile pentru stabilirea ajustărilor prevăzute în această privință la articolul 2 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul de bază. Faptul că această dispoziție nu prevede explicit posibilitatea stabilirii marjei de costuri VAG pe baza unor date reale nu poate însemna că utilizarea costurilor reale ar fi nerezonabilă.

148 În ceea ce privește, în continuare, luarea în considerare a costurilor legate de activitățile de prelucrare ale Jindal Saw Italia și ale Jindal Saw UK pentru stabilirea costurilor VAG reale ale acestor două entități, trebuie arătat că Comisia a precizat în esență, în considerentele (45)-(47) ale regulamentului atacat, pe de o parte, că o extrapolare pe baza costurilor VAG ale Jindal Saw España, care nu desfășura nicio activitate de prelucrare, nu era compatibilă cu metoda pe care a reținut-o și pe care o considera corespunzătoare, care consta în stabilirea costurilor VAG pe baza costurilor reale suportate

de fiecare entitate de vânzări a Jindal Saw, și, pe de altă parte, că nu a putut să efectueze o adaptare a costurilor VAG ale Jindal Saw UK întrucât după adoptarea regulamentului provizoriu nu i-a fost comunicată nicio informație cu privire la repartizarea acestor costuri.

149 Din moment ce, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 147 de mai sus, alegerea Comisiei de a se baza pe costurile reale ale entităților de vânzări ale Jindal Saw nu este criticabilă în sine, acesteia nu i se poate reproșa în mod valabil că a refuzat să facă o extrapolare fie a costurilor VAG ale Jindal Saw España, pentru a ține seama de costurile legate de activitățile de prelucrare ale celor două entități de vânzări ale Jindal Saw, fie a costurilor VAG ale Jindal Saw Italia, pentru a ține seama de costurile legate de activitățile de prelucrare ale Jindal Saw UK.

150 Mai mult, după cum reiese din jurisprudența citată la punctul 133 de mai sus, părțile interesate, în măsura în care doresc să conteste o parte din ajustările anunțate, au obligația de a prezenta date numerice în susținerea contestației lor, cum ar fi calcule concrete care o justifică.

151 În speță, din considerentul (47) al regulamentului atacat reiese că astfel de elemente au fost comunicate Comisiei cu privire la activitățile de prelucrare ale Jindal Saw Italia și că Comisia a efectuat o adaptare a costurilor VAG ale acestei entități de vânzări pe baza elementelor respective, fără a se menționa în fața Tribunalului elementele de cost precise care nu ar fi fost luate în considerare în contextul acestei adaptări. În schimb, în ceea ce privește Jindal Saw UK nu au fost comunicate astfel de date, fără ca reclamantele să furnizeze explicații precise în această privință.

152 În sfârșit, presupunând că cererea de a se ține seama de costurile legate de activitățile de prelucrare ale Jindal Saw Italia și ale Jindal Saw UK extrapolând marja de costuri VAG a Jindal Saw España ar putea fi considerată drept o contestație criptată, la punctele 148 și 149 de mai sus s-a arătat că această cerere a fost înlăturată în mod legal de către Comisie.

153 În ceea ce privește, în sfârșit, argumentul reclamantelor potrivit căruia Comisia nu ar fi luat suficient în considerare efectul produs asupra costurilor VAG reale ale entităților de vânzări ale Jindal Saw de faptul că vânzările în Uniune ale acestor entități nu ar fi atins încă un nivel considerat normal, trebuie precizat că argumentul respectiv nu poate fi primit întrucât nici acesta nu a fost susținut prin date numerice privind ajustările marjei de costuri VAG pe care reclamantele le considerau necesare pentru acest motiv.

154 Desigur, nu poate fi exclus ca o întreprindere să demonstreze că se află într-o etapă de lansare pe o nouă piață și că, pentru acest motiv, vânzările sale nu au atins încă nivelul pe care l-ar putea avea pe piața respectivă și să prezinte date numerice privind efectul acestei situații. Într-o asemenea ipoteză, cerința reținerii unei marje de costuri VAG rezonabile impune, în principiu, Comisiei să evalueze aceste probe și, în funcție de acestea, să aducă ajustările necesare. Cu toate acestea, trebuie observat că reclamantele nu au prezentat nicidecum asemenea probe în speță.

155 În al doilea rând, în ceea ce privește utilizarea de către Comisie a unei marje de profit teoretice de 3,7 %, aceasta a arătat în esență, în considerentul (50) al regulamentului atacat, că, din cauza situației deficitare a entităților de vânzări ale Jindal Saw, era imposibil să se facă referire la date reale pentru stabilirea marjei de profit a acestor entități, astfel încât, în lipsa oricărui alt element de referință rezonabil, a fost reținut un profit mediu.

156 În această privință, trebuie arătat că, deși articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază prevede că trebuie să se opereze o ajustare pe baza marjei de profit, această dispoziție nu prevede nicio metodă de stabilire a marjei menționate, care trebuie totuși să fie rezonabilă.

157 Potrivit jurisprudenței, o asemenea marjă de profit rezonabilă nu poate, în prezența unei asocieri între producător și importator în Uniune, să fie calculată pe baza datelor care provin de la importatorul afiliat, care pot fi influențate de această asociere, ci pe baza celor care provin de la un importator independent (a se vedea Hotărârea din 25 octombrie 2011, CHEMK și KF/Consiliul, T-190/08, EU:T:2011:618, punctul 29 și jurisprudența citată).

158 În speță, entitățile de vânzări ale Jindal Saw erau în pierdere, iar Comisia afirmă că, în consecință, nu a putut să utilizeze marja de profit reală a acestor entități.

159 În ceea ce privește critica fundamentală, dezvoltată implicit de reclamante, potrivit căreia, în prezența unui nivel al costurilor care implică un deficit, nicio marjă de profit nu poate fi considerată rezonabilă în sensul articolului 2 alineatul (9) al treilea paragraf din regulamentul de bază, trebuie arătat de la bun început, asemenea Comisiei, că al doilea paragraf al alineatului (9) menționat nu prevede o ajustare pentru o marjă „deficitară”, ci numai pentru o marjă de profit. Prin urmare, în principiu, nu este posibil să se opereze ajustări pentru a se ține seama de pierderi dacă o întreprindere este deficitară, astfel cum este cazul în speță. Pe de altă parte, după cum s-a subliniat la punctul 6.99 din raportul grupului special în litigiul Statele Unite – Oțel inoxidabil (Coreea), poate fi de așteptat, în principiu, ca un importator afiliat să stabilească un preț bazat pe suma dintre costuri și profit. În plus, după cum rezultă din jurisprudența amintită la punctul 157 de mai sus, datele unui importator afiliat privind situația sa, de profit sau de pierdere, pot fi influențate chiar de asocierea sa cu un exportator.

160 Totuși, această chestiune prezintă o legătură cu situația specială a întreprinderilor în etapa de lansare, o asemenea etapă putând corespunde unei perioade deficitare. Însă, așa cum s-a arătat la punctul 154 de mai sus, luarea în considerare a unei asemenea situații în ajustările care trebuie operate în contextul construirii prețurilor de export ar trebui să intervină la nivelul costurilor VAG și pe baza unor probe, precum și a unor date numerice care lipsesc în speță.

161 Prin urmare, reclamantele nu au demonstrat că Comisia a săvârșit o eroare vădită prin faptul că, în speță, a efectuat ajustări pentru a ține seama de o marjă de profit în contextul construirii prețurilor de export.

162 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia, din moment ce Comisia a intenționat concomitent să stabilească marja de costuri VAG pe baza costurilor reale ale entităților de vânzări ale Jindal Saw și să rețină o marjă de profit teoretică în condițiile în care aceste entități erau în pierdere, aceasta ar fi trebuit să stabilească marja de costuri VAG pe baza procentului care exprimă raportul dintre costurile VAG reale și o cifră de afaceri teoretică corespunzătoare cifrei de afaceri reale, la care se adaugă marja de profit teoretică menționată, este suficient să se arate că și această cerere prezintă o legătură cu nivelul ridicat al costurilor VAG ale entităților de vânzări ale Jindal Saw din cauza etapei de lansare în care s-ar fi aflat acestea, etapă care ar fi corespuns unei faze deficitare, și cu luarea în considerare de către Comisie a unei marje de profit teoretice. Prin urmare, după cum s-a arătat la punctul 160 de mai sus, această chestiune intră în sfera ajustărilor care ar trebui operate asupra costurilor VAG și pe baza unor probe, precum și a unor date numerice, care însă nu au fost furnizate în speță.

163 În sfârșit, în ceea ce privește afirmația reclamantelor potrivit căreia, presupunând că niciunul dintre elementele pe care le-au prezentat pentru a dovedi caracterul nerezonabil al marjei de costuri VAG și al marjei de profit reținute pentru construirea prețului de export nu este, singur, suficient pentru a dovedi această susținere, aceste elemente, luate împreună, ar constitui o serie de indicii care, la rândul său, ar fi adecvată pentru demonstrarea susținerii menționate, această afirmație trebuie să fie de asemenea înlăturată. Astfel, trebuie să se constate că elementele menționate sunt lipsite de temei, întrucât, pe de o parte, în ceea ce privește marja de costuri VAG, cererile de excludere a costurilor de prelucrare suplimentare și de luare în considerare a caracterului excepțional de ridicat al costurilor VAG din cauza etapei de lansare în care se aflau entitățile de vânzări ale Jindal Saw nu se bazează pe probe și pe date numerice și, pe de altă parte, în ceea ce privește marja de profit, contestația este, în

orice caz, întemeiată pe date care provin de la entitățile de vânzări ale Jindal Saw privind situația de profit sau de pierdere a acestora, care, conform jurisprudenței, trebuie să fie considerate suspecte. Prin urmare, niciunul dintre aceste elemente nu poate fi reținut ca indiciu al caracterului nerezonabil al marjei de costuri VAG și al marjei de profit care au fost stabilite în speță de Comisie.

164 Ținând seama de ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se respingă și a doua critică din cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv ca nefondată și, prin urmare, acest aspect și acest motiv în întregime.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază și, pe cale de consecință, a articolului 3 alineatul (6) și a articolului 9 alineatul (4) din același regulament

165 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că Comisia nu a stabilit existența unui prejudiciu cauzat industriei din Uniune în temeiul unor elemente de probă pozitive și al unei examinări obiective. Acestea susțin că, pentru analizarea efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor unui produs similar din această industrie și în special pentru stabilirea subcotării prețului produsului în cauză în raport cu produsul similar din industria din Uniune, Comisia nu a realizat o comparație a prețurilor nici în același stadiu comercial, nici într-un stadiu comercial adecvat, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază.

166 Potrivit reclamantelor, concluziile desprinse din calcularea subcotării prețului produsului în cauză au fost utilizate de Comisie pentru stabilirea prejudiciului cauzat industriei din Uniune și pentru constatarea legăturii de cauzalitate dintre importurile acestui produs și prejudiciul respectiv, precum și pentru calcularea marjei prejudiciului. Prin urmare, erorile săvârșite în calcularea subcotării ar avea impact asupra acestor alte elemente ale regulamentului atacat. În special, stabilirea marjei prejudiciului la un nivel excesiv ar avea drept consecință faptul că taxa antidumping, astfel cum a fost fixată prin acest regulament, ar depăși taxa care ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei menționate, cu încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.

167 Comisia, susținută de intervenientă, contestă temeinicia acestui motiv. Aceasta susține că argumentația reclamantelor este lipsită de precizie. În plus, contrar celor pretinse de reclamante, subcotarea ar fi fost într-adevăr calculată pe baza unei comparări a prețurilor în același stadiu comercial și într-un stadiu comercial adecvat.

168 Comisia subliniază că regulamentul de bază nu definește modul în care trebuie să fie calculată subcotarea și că nici jurisprudența nu prescrie o metodologie specială pentru calcularea acesteia.

169 Comisia amintește pe de altă parte că toate datele utilizate pentru calcularea subcotării prețurilor au fost furnizate de părțile interesate.

170 În plus, Comisia susține că din regulamentul de bază, astfel cum a fost interpretat în jurisprudență, nu reiese că calcularea subcotării ar trebui să fie întemeiată pe prețuri reale, astfel încât să țină seama de concurența reală de pe piață și de punctul de vedere al clientului, așa cum susțin reclamantele.

171 În sfârșit, Comisia arată că, în orice caz, subcotarea prețului importurilor în discuție nu este decât unul dintre indicatorii existenței unui prejudiciu important cauzat industriei din Uniune, că constatările referitoare la subcotare în ceea ce îl privește pe celălalt producător-exportator indian care a cooperat la anchetă nu au fost contestate și că analiza legăturii de cauzalitate dintre importurile în discuție și prejudiciul cauzat industriei menționate se întemeiază pe considerațiile referitoare nu numai la prețuri, ci și la volume, acestea din urmă putând constitui ele însele o bază suficientă pentru constatarea existenței unei legături de cauzalitate.

172 Prin intermediul prezentului motiv, reclamantele susțin în mod clar că Comisia a săvârșit erori în contextul calculării subcotării prețului, care ar constitui încălcări ale articolului 3 din regulamentul de bază și ar afecta validitatea regulamentului atacat.

173 Trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, stabilirea existenței unui prejudiciu cauzat industriei din Uniune se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă, pe de o parte, a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețurilor produselor similare pe piața Uniunii și, pe de altă parte, a impactului acestor importuri asupra industriei menționate.

174 În ceea ce privește în special efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede obligația de a se analiza dacă a existat într-adevăr în cazul acestor importuri o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au într-un alt mod ca efect diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care altfel s-ar fi produs.

175 Regulamentul de bază nu conține nicio definiție a noțiunii de subcotare a prețului și nu prevede nicio metodă de calculare a acesteia.

176 Calcularea subcotării prețului importurilor în discuție este realizată, în conformitate cu articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, în scopul stabilirii existenței unui prejudiciu suferit de industria Uniunii din cauza acestor importuri și este utilizată, la o scară mai largă, în vederea evaluării prejudiciului respectiv și a stabilirii marjei prejudiciului, mai precis a nivelului de înlăturare a prejudiciului respectiv. Obligația de a se efectua o examinare obiectivă a impactului importurilor care fac obiectul unui dumping, înscrisă la articolul 3 alineatul (2) menționat, impune realizarea unei comparații echitabile între prețul produsului în cauză și prețul produsului similar din industria amintită în cadrul vânzărilor efectuate pe teritoriul Uniunii. Pentru a garanta caracterul echitabil al acestei comparații, prețurile trebuie să fie comparate în același stadiu comercial. Astfel, o comparație efectuată între prețurile obținute în stadii comerciale diferite, cu alte cuvinte, fără a se include ansamblul costurilor aferente stadiului comercial de care este necesar să se țină seama, va conduce în mod obligatoriu la rezultate artificiale care nu permit o apreciere corectă a prejudiciului cauzat industriei din Uniune. O asemenea comparație echitabilă reprezintă o condiție a legalității calculării prejudiciului acestei industrii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 februarie 2011, Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul, T-122/09, nepublicată, EU:T:2011:46, punctele 79 și 85).

177 Potrivit considerentului (84) al regulamentului atacat, marja de subcotare a fost calculată în speță după cum urmează:

„Comisia a stabilit subcotarea prețurilor pe parcursul perioadei de anchetă pe baza datelor depuse de producătorii-exportatori și de industria din Uniune prin compara[rea]:

(a) prețuril[or] de vânzare medii ponderate pentru fiecare tip de produs al producătorilor din Uniune, percepute de la clienții neafiliați de pe piața din Uniune, ajustate la un nivel franco fabrică; și [a]

(b) prețuril[or] medii ponderate corespunzătoare pentru fiecare tip de produs pentru importurile producătorilor cooperanți din India către primul client independent de pe piața din Uniune, stabilite pe bază de cost, asigurare și navlu (CIF), cu ajustări corespunzătoare în funcție de costurile ulterioare importului.”

178 Pe de altă parte, în considerentul (93) al regulamentului atacat Comisia a constatat că pentru produsul în cauză fabricat de Jindal Saw și vândut în Uniune exista o subcotare de 30,9 % pe bază de medie ponderată, cu alte cuvinte, prețurile la care era vândut acest produs în Uniune de către Jindal Saw erau cu 30,9 % mai mici decât prețurile unui produs similar din industria din Uniune.

179 Astfel, din considerentul (84) al regulamentului atacat rezultă că compararea prețurilor a fost realizată în același stadiu comercial, și anume prin luarea în considerare a prețurilor la nivelul franco fabrică pentru vânzările din industria din Uniune și a prețurilor CIF pentru vânzările societății Jindal Saw. Cu toate acestea, în urma întrebărilor adresate de Tribunal în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, Comisia a arătat că în realitate au fost luate în considerare în această comparație, pe de o parte, în ceea ce privește industria menționată, fie prețurile la nivelul franco fabrică ale entităților de producție, atunci când acestea vindeau direct către cumpărători neafiliați, fie prețurile la nivelul franco fabrică ale entităților de vânzare și, pe de altă parte, în ceea ce privește Jindal Saw, prețurile CIF corespunzătoare prețului la export astfel cum a fost acesta construit în contextul stabilirii marjei de dumping. După cum rezultă din răspunsul la primul motiv, aceste prețuri CIF sunt bazate pe prețuri de export construite ținând seama de diverse ajustări destinate în special să evidențieze prețul de export al produsului în cauză înainte de orice implicare a entităților de vânzări ale Jindal Saw.

180 Comisia susține în această privință că vânzările efectuate de entitățile de vânzări ale industriei din Uniune trebuie să fie considerate vânzări „în echivalent franco fabrică”, astfel încât au fost luate în considerare în mod corect ca vânzări „franco fabrică” ale produsului similar din industria menționată pentru calcularea subcotării. Prin urmare, compararea prețurilor ar fi fost într-adevăr efectuată între prețuri corespunzătoare aceluiași stadiu comercial.

181 Această teză nu poate fi admisă.

182 Chiar dacă Comisia a arătat în considerentul (84) al regulamentului atacat și în ședință că a luat în considerare în cadrul comparării prețurile din industria din Uniune la stadiul „franco fabrică”, în realitate aceasta a comparat prețurile aferente vânzărilor către primii cumpărători neafiliați din industria menționată cu prețurile CIF ale Jindal Saw.

183 Or, din moment ce Comisia a utilizat prețurile aferente vânzărilor către primii cumpărători neafiliați pentru produsul similar din industria din Uniune, cerința comparării prețurilor la același stadiu comercial îi impunea să le compare de asemenea, în ceea ce privește produsele Jindal Saw, cu prețurile aferente vânzărilor către primii cumpărători neafiliați.

184 În plus, trebuie să se constate că, pe de o parte, comercializarea produselor care nu este efectuată în mod direct de către producător, ci prin intermediul entităților de vânzări, implică existența unor costuri și a unei marje de profit proprii entităților respective, astfel încât prețurile practicate de acestea față de cumpărătorii neafiliați sunt în general mai mari decât prețurile practicate de producători în vânzările lor directe către astfel de cumpărători și, prin urmare, nu pot fi asimilate acestor din urmă prețuri. Pe de altă parte, din considerentele (7) și (92) ale regulamentului provizoriu rezultă că, în speță, majoritatea vânzărilor în Uniune ale industriei din Uniune au fost realizate de entitățile de vânzări ale celor doi producători din Uniune care au cooperat la anchetă, care reprezentau aproximativ 96 % din producția totală din Uniune.

185 În consecință, prin efectuarea – pentru compararea prețurilor realizată în contextul calculării subcotării – asimilării vizate la punctul 180 de mai sus, între prețurile practicate de entitățile de vânzări față de cumpărătorii neafiliați și prețurile practicate de producători în vânzările lor directe către astfel de cumpărători numai în ceea ce privește produsul similar din industria din Uniune, Comisia a luat în considerare pentru acest produs un preț majorat și, în consecință, nefavorabil societății Jindal Saw, care efectua majoritatea vânzărilor sale în Uniune prin intermediul unor entități de vânzări și a cărei situație se distingea în această privință de cea a celuilalt producător-exportator care a cooperat la anchetă.

186 Pe de altă parte, contrar celor susținute de Comisie, din Hotărârea din 30 noiembrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul și Comisia (T-107/08, EU:T:2011:704), nu reiese că, în ceea ce privește produsul în cauză, aceasta ar fi fost obligată să ia în considerare prețurile la nivelul de punere în liberă circulație, ceea ce ar fi corespuns în speță prețului CIF pentru produsele producătorilor-exportatori indieni.

187 Astfel, din cuprinsul punctelor 62 și 63 din hotărârea sus-menționată rezultă că, în acea cauză, Tribunalul a considerat că prețurile utilizate pentru calcularea subcotării trebuiau să fie prețuri negociate cu cumpărătorii neafiliați, și anume prețuri care puteau fi luate în considerare de către aceștia pentru a decide dacă cumpărau produsele din industria din Uniune sau produsele producătorilor-exportatori în discuție, iar nu prețurile într-un stadiu intermediar.

188 Din considerațiile care precedă rezultă că, întrucât Comisia a luat în considerare prețurile aferente vânzărilor realizate de entitățile de vânzări afiliate principalului producător din Uniune pentru a stabili prețul produsului similar din industria din Uniune, însă nu a luat în considerare prețurile aferente vânzărilor entităților de vânzări ale Jindal Saw pentru a stabili prețul produsului în cauză fabricat de aceasta din urmă, nu se poate considera că calcularea subcotării a fost efectuată prin compararea prețurilor în același stadiu comercial.

189 Or, după cum rezultă din cuprinsul punctului 176 de mai sus, compararea prețurilor în același stadiu comercial reprezintă o condiție a legalității calculării subcotării prețului produsului în cauză. Prin urmare, calcularea subcotării astfel cum a fost realizată de Comisie în cadrul regulamentului atacat trebuie să fie considerată contrară articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

190 În consecință, contestarea de către reclamante a calculării subcotării prețului în ceea ce privește produsele societății Jindal Saw este întemeiată.

191 Din considerațiile care precedă rezultă că eroarea săvârșită de Comisie în contextul calculării subcotării prețului produsului în cauză în ceea ce privește produsele Jindal Saw a avut ca efect luarea în considerare a unei subcotări a prețului menționat a cărei importanță sau chiar existență nu a fost demonstrată în mod legal.

192 Or, în considerentul (124) al regulamentului atacat, Comisia a subliniat importanța pe care o acorda existenței unei subcotări. În considerentele (125) și (126) ale regulamentului respectiv, aceasta a apreciat că vânzarea produsului în cauză la prețuri mult mai mici decât prețurile aplicate de industria din Uniune, având în vedere o subcotare de peste 30 %, explica, pe de o parte, o majorare a volumelor de vânzări și a cotelor de piață ale produsului menționat și, pe de altă parte, imposibilitatea industriei menționate de a-și majora volumele de vânzări pe piața din Uniune la un nivel care să permită asigurarea unui profit durabil. În considerentul (126) menționat, Comisia a constatat, în plus, că importurile la prețuri care subcotează în mod semnificativ prețurile din această industrie au redus semnificativ prețurile pe piața din Uniune, ceea ce a împiedicat majorarea prețurilor care altfel s-ar fi produs, și a concluzionat că există o coincidență în timp între importurile menționate, la prețuri care subcotează în mod semnificativ prețurile industriei din Uniune, și prejudiciul suferit de industria respectivă.

193 Din considerentele regulamentului atacat menționate la punctul 192 de mai sus rezultă că subcotarea astfel cum a fost calculată în acest regulament stă la baza concluziei potrivit căreia importurile produsului în cauză se află la originea prejudiciului cauzat industriei din Uniune. Or, în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) și cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază, existența unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul cauzat industriei din Uniune este o condiție necesară pentru impunerea unei taxe antidumping.

194 În plus, după cum susțin reclamantele în cadrul celei de a treia critici din prezentul aspect, nu poate fi exclus ca, în cazul în care subcotarea prețului ar fi fost calculată corect, marja prejudiciului cauzat industriei din Uniune să fi fost stabilită la un nivel inferior celui al marjei de dumping. Or, în această ipoteză, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, valoarea taxei antidumping ar trebui să fie redusă la o cotă care ar fi suficientă pentru eliminarea prejudiciul menționat.

195 Prin urmare, dat fiind că eroarea constatată în calcularea subcotării prețului poate repune în discuție legalitatea regulamentului atacat, invalidând întreaga analiză a Comisiei referitoare la legătura de cauzalitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 octombrie 2011, Transnational Company „Kazchrome" și ENRC Marketing/Consiliul, T-192/08, EU:T:2011:619, punctul 119 și jurisprudența citată), se impune anularea acestui regulament în măsura în care privește Jindal Saw, fără a fi necesară examinarea celui de al treilea motiv.

Cu privire la cheltuielile de judecată

196 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de reclamante, conform concluziilor acestora.

197 Potrivit articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate decide ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2) ale articolului respectiv, să suporte propriile cheltuieli de judecată. În împrejurările din prezenta cauză trebuie să se decidă că intervenienta va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă)

declară și hotărăște:

1) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/388 al Comisiei din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India în măsura în care privește Jindal Saw Ltd.

2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Jindal Saw și de Jindal Saw Italia SpA.

3) Saint-Gobain Pam suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pelikánová Valančius Nihoul

Svenningsen Öberg

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 10 aprilie 2019.

Semnături

Cuprins

Istoricul litigiului 2

Procedura și concluziile părților 4

În drept 5

Cu privire la admisibilitatea observațiilor din 18 octombrie 2017 5

Cu privire la fond 8

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatele (4) și (5) din regulamentul de bază și a dreptului la apărare 8

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază și, pe cale de consecință, a articolului 9 alineatul (4) din același regulament 12

– Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază 12

– Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază și, pe cale de consecință, a articolului 9 alineatul (4) din același regulament 17

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază și, pe cale de consecință, a articolului 3 alineatul (6) și a articolului 9 alineatul (4) din același regulament 23

Cu privire la cheltuielile de judecată 27